

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน เรียนรู้ที่จะมีความเมตตาต่อผู้ที่ประณามลูกเช่นเดียวกับพ่อ ผูกมิตรกับผู้ที่ประณามลูกด้วยเช่นกัน

คำถาม: สายตาใจของพ่อที่มั่นคง? สายตาอะไรที่ลูกๆ ต้องทำให้มั่นคง?

คำตอบ: สายตาของพ่อต่อดวงวิญญาณทั้งหมดที่เป็นลูกของท่านนั้นมั่นคง เหตุนี้เองท่านจึงเฝ้าแต่พูดว่า “ลูก ลูก” ลูกไม่สามารถพูดว่า “ลูก ลูก” กับใครได้ ลูกต้องทำให้สายตาของลูกมั่นคงว่าดวงวิญญาณนั้นเป็นพี่น้องเพศชายของลูก มองดูพี่น้องเพศชาย, พูดกับพี่น้องเพศชาย และจะมีความรักทางจิตผ่านสิ่งนั้น ความคิดเช่นอาชฎากรทั้งหมดจะจบสิ้นลง แม้แต่ผู้ที่ประณามลูกก็จะกลายเป็นมิตรของลูก

โอมชานติ พ่อทางจิตนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูก ชื่อของพ่อทางจิตคืออะไร? แนนอนลูกจะบอกว่า “ชีวา” ท่านคือพ่อทางจิตของทุกคน ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าพระเจ้า ลูกๆ เช่นกันก็เข้าใจสิ่งนี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก เมื่อพวกเขากล่าวถึงอากาศวานี (เสียงจากอากาศธาตุ) เป็นเสียงของใครที่มาจากอากาศธาตุ? คือ เสียงของชีวา บาบานี้ถูกเรียกว่าอากาศธาตุ มนุษย์ทั้งหมดทำให้เกิดเสียงจากอากาศธาตุ (ปาก) ดวงวิญญาณทั้งหมดลิ้มพ้อของพวกเขา พวกเขาเฝ้าแต่ร้องเพลงยกย่องทุกประเภท แต่พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย ที่นี้ที่พวกเขายกย่องท่าน ไม่มีใครจดจำพ่อแม้ในเวลาแห่งความสุขเพราะความปรารถนาทั้งหมดของพวกเขาได้รับการเติมเต็มแล้ว ที่นี้พวกเขามีความปรารถนามากมาย เมื่อไม่มีฝนตกพวกเขา ก็สร้างไฟบูชายัญ ไม่ใช่ว่าการสร้างไฟบูชายัญจะทำให้ฝนตกเสมอไป ไม่เลย บางครั้งอาจมีความอดอยากในบางแห่ง และถึงแม้ว่าพวกเขาจะสร้างไฟบูชายัญก็ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นผ่านสิ่งนั้น นี่คือการ ภัยพิบัติทั้งหมดที่กำลังจะมานั้นก็จะมาอย่างต่อเนื่อง มนุษย์มากมายและสัตว์อื่นๆ อีกมากมายจะล้มตายอย่างต่อเนื่อง ผู้คนไม่มีความสุขอย่างมาก มีไฟบูชายัญใดเพื่อหยุดฝนหรือไม่? เมื่อฝนตกลงมาอย่างหนักพวกเขาก็จะก่อไฟบูชายัญ ในเวลานี้ลูกเท่านั้นที่เข้าใจทั้งหมดเหล่านี้ ไม่มีใครอื่นรู้ พ่อเองนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกว่า ผู้คนยกย่องพ่อและพวกเขาก็ประณามพ่อด้วยเช่นกัน มันน่าแปลกใจ! พวกเขาเริ่มประณามบาบาเมื่อไหร่? เมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มขึ้น การประณามหลักคือพวกเขาเรียกพระเจ้าว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เป็นเพราะสิ่งนี้ที่พวกเขาได้ตกต่ำลงมา จดจำกันว่า ผู้ที่ประณามลูกคือเพื่อนของลูก ใครที่ประณามพระเจ้ามากที่สุด? ลูกๆ และก็เป็นลูกๆ ที่เวลานี้ได้กลายเป็นมิตร ในความเป็นจริงทั้งโลกประณามท่าน แต่ลูกคืออันดับหนึ่งในสิ่งนี้และแล้วลูกก็กลายเป็นมิตร มิตรที่ใกล้ชิดที่สุดคือลูกๆ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า ลูกๆ ได้ประณามพ่อ และเป็นลูกที่ดูหมิ่นพ่อด้วยเช่นกัน ดูซิว่าละครนี้ลูกสร้างขึ้นมาอย่างไร! สิ่งเหล่านี้คือความรู้ที่ลูกต้องไตร่ตรอง “การไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้” มีความหมายมากมาย ไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านั้นได้ พ่อพูดว่า ลูกๆ ศึกษาความรู้นี้และแล้วยกระดับผู้อื่น มีการจดจำกันด้วยเช่นกันว่า เมื่อมีความไร้ศีลธรรมอย่างที่สุดพ่อก็จะมา สิ่งนี้อ้างถึงบาร์ต ดูซิว่าการละเล่นเป็นเช่นไร ผู้คนเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวาและกลางคืนของชีวา ในความเป็นจริงมีเพียงการอวตารเดียว ผู้คนพูดว่ามีการอวตารมาเกิดในก้อนกรวดและก้อนหินด้วยเช่นกัน พ่อพร่ำบ่นเกี่ยวกับสิ่งนี้ ผู้ที่ศึกษาก็ตะและอ่านคำพูดของกิตตะก็พูดว่าพวกเขาไม่รู้อะไรเลยด้วยเช่นกัน มีเพียงลูกเท่านั้นที่เป็นลูกที่น่ารักที่สุด เมื่อบาบาพูดกับใครก็ตามท่านจะพูดอยู่เรื่อยๆ ว่า “ลูก ลูก” สายตาของพ่อที่ว่าทุกคนคือลูกๆ ของท่านนั้นมั่นคง ดวงวิญญาณทั้งหมดคือลูกของพ่อ ไม่มีแม้แต่คนเดียวในบรรดาลูกที่จะพูดว่า “ลูก ลูก” ได้ ลูกรู้ว่าแต่ละคนมีสภาพจิตใจ และแต่ละคนเป็นอะไร ทุกคนคือดวงวิญญาณ ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว และเหตุนี้เองจึงไม่มีความสุขหรือความทุกข์ ทุกคนคือลูกของพ่อ บางคนอาจจะได้รับรางวัลของชนชั้นวรรณะที่ต่ำกว่าและบางคนก็ของวรรณะนั้นนี้ บาบานี้ได้พัฒนานิสัยของการพูดคำว่า “ลูก ลูก!” ในสายตาของบาบาทุกคนคือดวงวิญญาณ ในสิ่งนั้นเช่นกันท่านรักคนจนอย่างมาก เพราะตามละครพวกเขาคือผู้ที่ เป็นเหตุของการประณามมากที่สุด และเวลานี้พวกเขาก็มาหาพ่อ เป็นเพียงลักษณะและนารายณ์ผู้ที่ไม่เคยถูกประณาม ผู้คนก็ประณามกฤษณะอย่างมากเช่นกัน ช่างน่ามหัศจรรย์ เมื่อกฤษณะแก่ขึ้น พวกเขา ก็ไม่ได้ประณามกฤษณะ ความรู้ที่น่าสนใจมาก! ไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งที่ลึกล้ำเหล่านี้ จำเป็นต้องอาศัยภาษาของคำสำหรับสิ่งนี้ สิ่งนั้นสามารถสร้างขึ้นได้ด้วยการจารึกแสงบุญแห่งความทรงจำระลึกถึงเท่านั้น แม้แต่ในขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้ บางคนก็ไม่มี การจดจำระลึกถึงที่ถูกต้องแม่นยำ พวกเขาไม่เข้าใจว่าพวกเขาคือดวงวิญญาณเล็กๆ ด้วยสติปัญญาของลูกที่ลูกต้องจดจำบาบา สิ่งนี้ไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของลูกว่าดวงวิญญาณที่สุดแสนเล็กน้อยนั้นคือพ่อของเราและเป็นครูของเราด้วยเช่นกัน เป็นไปไม่ได้สำหรับสิ่งนี้จะเข้าไปในสติปัญญาของลูก ลูกเฝ้าแต่พูดว่า “บาบา บาบานี้!” ลูกจดจำท่านในเวลาของความทุกข์ด้วยเช่นกัน

พระเจ้าพูดว่า ทุกคนจดจำพอในเวลาของความทุกข์ ไม่มีใครจดจำพอในเวลาของความสุข ไม่มีใครจดจำพอในเวลาของความเมตตา! โปรดให้พรแก่ฉัน! แม้กระทั่งเวลานี้เมื่อลูกกลายเป็นลูกๆ ลูกก็ยังเขียนว่า โปรดให้พรแก่ฉัน! โปรดให้พลังแก่ฉัน! โปรดเมตตา! บาบาก็เขียนตอบกลับไปว่า จงประกาศสิทธิในพลังสำหรับตนเองด้วยพลังของโยคะ! มีเมตตาและให้พรสำหรับตนเอง! ให้ดีล็คของอำนาจในการปกครองแก่ตนเอง! พ่อแสดงให้เห็นวิธีที่จะทำสิ่งนั้น ครูแสดงให้เห็นวิธีในการศึกษาเล่าเรียน เป็นหน้าที่ของนักเรียนที่จะศึกษาเล่าเรียนและทำตามคำชี้แนะ ครูไม่ใช่ครูที่จะมาให้ความเมตตาและพรกับลูก ผู้ที่เป็นลูกที่ดีก็จะวิ่งมาที่นี่ แต่ทุกคนมีความเป็นอิสระและสามารถที่จะวิ่งได้มากเท่าที่เขาหรือเธอต้องการ การจารึกแสงบุญแห่งความทรงจำระลึกถึงคือการแข่งขัน แต่ละดวงวิญญาณมีอิสระ บาบาก็ปลดปล่อยลูกจากความสัมพันธ์ของพี่น้องหญิงชายด้วยเช่นกัน คิดว่าตนเองเป็นพี่น้องเพศชาย หนึ่งที่ดวงตาก็ยังไม่หยุดที่จะเป็นอาชญากร ดวงตาก็ยังคงทำงานของมันต่อไป ในเวลานี้ทุกส่วนของร่างกายมนุษย์เป็นอาชญากร หากมีใครเตะหรือผลักใครบางคน ส่วนนั้นของร่างกายก็เป็นอาชญากร ทุกส่วนของร่างกายเป็นอาชญากร ที่นั่นไม่มีส่วนใดที่จะเป็นอาชญากร ที่นั่นทุกส่วนกระทำการอย่างเป็นอาชญากร ส่วนใดในร่างกายที่เป็นอาชญากรมากที่สุด? ดวงตา เมื่อความปรารถนาในตัณหาราคะยังไม่สมหวัง, พวกเขาจะเริ่มใช้มือของพวกเขา ก่อนอื่นใดเป็นดวงตา เหตุนี้เองจึงมีเรื่องราวของซูดาส (เขาได้ควักตาของเขาเองออกมา) ซิพบบาบาก็ไม่ได้ศึกษาคัมภีร์ใดๆ พาหนะนี้ศึกษาคัมภีร์เหล่านั้น ซิพบบาบาก็ถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกเข้าใจว่าซิพบบาบาก็ไม่ได้รับคัมภีร์ใดๆ พ่อคือเมล็ดที่เต็มไปด้วยความรู้ นี่คือต้นไม้โลกและผู้สร้างต้นไม้ นั่นคือพ่อผู้เป็นเมล็ด บาบาก็อธิบายว่า สถานที่อยู่อาศัยของพ่อคือโลกที่ไม่มีตัวตน เวลานี้พ่อกำลังอยู่ในร่างกายนี้ ไม่มีใครอื่นสามารถพูดว่า ฉันคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์นี้ ฉันคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ไม่มีใครอื่นสามารถพูดเช่นนั้น หากใครบางคนบอกกับผู้ที่รู้คิดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เขาก็จะถามทันทีว่า ท่านคือพระเจ้าหรือ? ท่านเป็นอัลลาห์หรือ? ไม่สามารถเป็นเช่นนี้ได้ อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้คิดในเวลาเดียวกัน พวกเขาไม่รู้เกี่ยวกับอัลลาห์ และดังนั้นพวกเขาจึงพูดว่าฉันคืออัลลาห์ ในภาษาอังกฤษเขาพูดว่า Ommipresent(อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน) หากพวกเขาเข้าใจความหมายของคำนี้พวกเขาก็จะไม่มีวันพูดเช่นนั้น ลูกๆรู้ว่าการเกิดของซิพบบาบาก็หมายถึงการเกิดของโลกใหม่ ความบริสุทธิ์, ความสงบและความสุขทั้งหมดรวมอยู่ในนั้น ซิพแจนตีคือศรัทธาและเจตนา ซึ่งเป็นดาเซราและเจตนาด้วยเช่นกัน ซิพแจนตีเป็นดีพมาลาเจตนาด้วยเช่นกัน ซิพแจนตีคือการเกิดของสวรรค์ด้วยเช่นกัน เจตนาทั้งหมดนั้นมาด้วยกัน พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายสิ่งใหม่ทั้งหมดเหล่านี้ ซิพแจนตีหมายถึงการเกิดของวัดชีวาและความตายของโรงคั่วประเวณี พ่ออธิบายสิ่งใหม่ทั้งหมดแก่ลูก การเกิดของชีวาหมายถึงการเกิดของโลกใหม่ ผู้คนต้องการที่จะให้มีความสงบในโลก ไม่ว่าลูกจะอธิบายแก่พวกเขาดีแค่ไหนพวกเขาก็ไม่ตื่นขึ้นมา พวกเขากำลังนอนหลับใหลในความมืดมิดของความไม่รู้ พวกเขาเฝ้าแต่ทำความเลื่อมใสศรัทธาและลงบันไดมาเรื่อยๆ พ่อพูดว่า พ่อมาและให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน พ่ออธิบายความลับของสวรรค์และนรกแก่ลูกๆ ลูกควรเขียนถึงนักข่าวหนังสือพิมพ์ผู้ที่ได้ประณามลูกว่า ผู้ที่ประณามเราเป็นเพื่อนของเรา เราจะให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่พวกเขาแน่นอนด้วยเช่นกัน ดูหมิ่นเรามากเท่าที่พวกเขาต้องการ ผู้คนก็ประณามพระเจ้าและดังนั้นจะเป็นอะไรหรือหากพวกเขาจะประณามเรา? เราจะให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่พวกเขาแน่นอน หากคุณไม่ต้องการสิ่งนี้เราก็จะจับกุมของคุณและพาคุณไปกับเรา ไม่มีสิ่งใดต้องหวาดกลัว ไม่ว่าลูกจะทำอะไรในเวลาใด ลูกก็เคยทำสิ่งนั้นในวงจรก่อนหน้านี้ด้วยเช่นกัน เราปีเคได้ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ลูกควรจะอธิบายแก่พวกเขาอย่างดีมาก ลูกๆ ลืมว่าผู้หญิงที่ไร้เดียงสาเหล่านั้นลูกทำร้ายแม่กระทั่งในวงจรก่อนหน้านี้ พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่ไม่มีขีดจำกัดทั้งหมดได้ประณามพ่อ เป็นลูกๆ ที่เป็นเพื่อนของพ่อ ที่เป็นที่รักมากที่สุด เด็กๆเป็นดอกไม้ พ่อแม่ก็หอมลูกๆของพวกเขา พ่อวางลูกไว้บนศีรษะของพ่อเขาและรับใช้พวกเขา บาบาก็รับใช้ลูกๆด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกได้รับความรู้ที่ลูกจะนำไปกับลูก ผู้คนเหล่านั้นที่ไม่ได้รับความรู้ นั่นก็เป็นบทบาทของพวกเขาในละคร พวกเขาจะเล่นบทบาทเหล่านั้น พวกเขาชำระบัญชีกรรมของเขาและกลับบ้าน พวกเขาไม่สามารถเห็นสวรรค์ ไม่ใช่ทุกคนที่จะเห็นสวรรค์ ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ผู้คนทำบาปมากมายและจะมาในภายหลัง ผู้ที่ตีโมประธานจะมาในภายหลังกว่ามาก นัยสำคัญของสิ่งนี้ต้องเข้าใจเป็นอย่างดี มีลางร้ายอยู่เหนือลูกที่เป็นนมหารตีที่ดีมากและดังนั้นพวกเขาจึงโกรธอย่างรวดเร็ว และแล้วพวกเขาก็ไม่ได้เขียนจดหมายใดๆ อีก บาบาก็พูดด้วยเช่นกันว่า หยุดส่งมูรลีให้แก่พวกเขา! จะมีประโยชน์ใดเล่าที่จะให้ทรัพย์สินที่มีค่าของพ่อแก่ลูกๆ เหล่านั้น? และแล้วหากดวงตาของใครเปิดขึ้น พวกเขา ก็จะพูดว่า ฉันได้ทำความผิด บ้างก็ไม่ใช่ทุกขเป็นร้อนเกี่ยวกับสิ่งนี้เลย เราไม่ควรที่จะอยู่อย่างไม่ระมัดระวัง มีมากมายที่ไม่แม้แต่จะจดจำพอ พวกเขาไม่ได้ทำให้ใครเป็นเช่นเดียวกับตนเอง ไม่เช่นนั้นพวกเขาก็ควรจะเขียนหาบบาบว่า บาบาค้นจดจำท่านในทุกขณะ บ้างก็เป็นเช่นที่ว่าพวกเขาเขียนชื่อของทุกคน: ได้โปรดให้การจดจำระลึกถึงของฉันแก่ผู้หนึ่งผู้หนึ่ง นั่นไม่ใช่การจดจำระลึกถึงที่แท้จริง ความหลอกลวงไม่สามารถคงอยู่ต่อไปได้ สำนักของพวกเขาก็เฝ้าแต่กัดกร่อน บาบาก็อธิบาย

ประเด็นที่ดีมากแ่ก่ลูกๆ แต่ละวันที่ผ่านไป บาบาก็เฝ้าแต่อธิบายสิ่งต่างๆ ที่ลึกล้ำอย่างยิ่งแ่ก่ลูก ภูเขาของความทุกข์กำลังจะถล่มลงมา จะไม่มีการพูดถึงความทุกข์ในยุคทอง ในเวลานี้เป็นอาณาจักรของราวัน กษัตริย์ของไมซอร์นั้นก็ได้สร้างหุ่นจำลองของราวันและฉลองดาเซ่ร่าอย่างมากมาย พวกเขาเรียกรวมว่าพระเจ้าแต่สี่ดาของรามนั้นก็ได้อุปลักษณ์ตัวไป หากรามเป็นผู้ทรงอำนาจ จะมีใครสามารถขโมยเธอไปจากเขาได้? ทั้งหมดนั้นคือศรัทธาที่มีต่อบอด! มีขยะของกิเลสทั้งห้าในทุกคนในเวลานี้ การพูดว่าพระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันคือการพูดเท็จอย่างใหญ่หลวงมาก เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า เมื่อใดก็ตามที่มีความรู้ศีลธรรมจรรยาอย่างที่สุดพ่อจะมา พ่อมาและก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะและศาสนาที่แท้จริง ยุคทองนั้นถูกเรียกว่าเป็นดินแดนแห่งสัจจะ และยุคเหล็กถูกเรียกว่าเป็นดินแดนของความหลอกลวง เวลานี้พ่อกำลังทำให้ดินแดนของความหลอกลวงกลายเป็นดินแดนแห่งสัจจะ อัจจะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะเข้าใจความรู้ที่ลึกล้ำและน่าสนใจนี้ จงทำให้สติปัญญาของลูกกลายเป็นภาชนะทองคำด้วยการจารึกแสงบุญแห่งความทรงจำระลึกถึง แข่งกันในการจดจำระลึกถึง

2. ทำตามคำแนะนำของพ่อ ศึกษาเล่าเรียนด้วยความใส่ใจ มีความเมตตาและให้พรสำหรับตนเอง ให้ที่ลัดของอำนาจในการปกครองตนเองแก่ตัวลูกเอง พิจารณาว่าใครก็ตามที่ประณามลูกเป็นเพื่อนของลูกและให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่เขาด้วยเช่นกัน

พร: ขอให้ลูกเป็นภาพลักษณ์ที่ให้พรและทำงานรับใช้โดยการจุติลงมาอย่างเป็นอวตารจากข้างบน เช่นที่พ่อลงมาที่นี่จากอาณาจักรที่ละเอียดอ่อนเพื่อทำงานรับใช้ ในทำนองเดียวกัน ลูกก็ต้องลงมาจากอาณาจักรที่ละเอียดอ่อนเพื่อทำงานรับใช้ด้วย เมื่อลูกทำงานรับใช้ในสำนักนี้ ลูกจะอยู่อย่างลวงและเป็นที่ยอมรับของโลกลอยๆ เสมอเช่นเดียวกับพ่อ การลงมาที่นี่จากข้างบนหมายถึงการลงมาอย่างเป็นอวตารเพื่อทำงานรับใช้ ทุกคนต้องการให้อวตารจุติลงมาและพาพวกเขากลับไปกับเขา ดังนั้นลูกคืออวตารที่แท้จริงที่จะพาทุกคนไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น เมื่อลูกรับใช้ในขณะพิจารณาว่าตนเองเป็นอวตารลูกจะกลายเป็นภาพลักษณ์ที่ให้พรและความปรารถนาของผู้คนมากมายจะได้รับการเติมเต็ม

คติพจน์: คติพจน์: ไม่ว่าใครจะให้สิ่งที่ดีหรือไม่ดีแ่ก่ลูก ลูกเพียงแต่ต้องมีเมตตาสำหรับพวกเขาและให้ความรักและความร่วมมือต่อไป

***** โอม ขานติ *****